

गन्धर्वस्त (ग° + कृ°) und °स्तक m. *Ricinus communis*, genannt nach den handförmig gelappten Blättern, Hār. 108. AK. 2, 4, 3, 31. RATNAM. 3. Suçr. 2, 36, 10. 183, 10. 224, 8. 392, 3.

गन्धलेलुपा (ग° + लो°) f. *Fliege* (मलिका) ÇABDAR. im ÇKDr.

गन्धवधू (ग° + व°) f. 1) *Curcuma Amhaladi* oder *Zerumbet Roxb.* (शटी). — 2) ein best. Parfum (चीडा) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धवत् (von गन्ध) 1) adj. duftend, mit Wohlgerüchen versehen gaṇa rśadi zu P. 5, 2, 95. आय: GOBH. 3, 4, 7. मात्स्यानि MBh. 3, 10066. R. 6, 112, 84. वात: 3, 79, 3. 5, 7, 30. 9, 6. मय्यानि कृष्यान्वय गन्धवत्ति पीतानि सयः शमयति तृणाम् Suçr. 2, 487, 15. KUMĀRAS. 6, 46. Bhāg. P. 2, 5, 29. अग° KĪTROP. 3, 15. सुगन्धवती MBh. 13, 3596. — 2) f. °वती a) die Erde (weil ihr die Eigenschaft des Geruchs zukommt, während dem Wasser nur die des Geschmacks zugeschrieben wird); vgl. M. 1, 78. Bhāg. P. 2, 5, 29) TRIK. 2, 1, 2. H. an. 4, 107. MED. t. 196. Z. d. d. m. G. 6, 16, N. 1. — b) eine Art Jasmin (s. नवमल्लिका) RATNAM. im ÇKDr. — c) ein berauschendes Getränk H. an. MED. — d) ein best. Parfum (सुरा), welches ein verlesenes सुरा sein kann) ĠAṬĪDH. im ÇKDr. — e) ein Bein. von Vjāsa's Mutter Satjavati H. c. 152. H. an. MED. MBh. 1, 2411 (wo auch der Ursprung des Namens erklärt wird). BENF. Chr. 6, 1. — f) N. pr. einer Stadt H. an. MED. Varuṇa's Stadt ÇKDr. गन्धवत्पलकावर्णन SKANDA-P. in Verz. d. B. H. 146, a, 13. — g) N. pr. eines Flusses MEGH. 34.

गन्धवत्कल (ग° + व°) n. 1) *Laurus Cassia* (लव) RĪĠAN. im ÇKDr. — 2) *Sarsaparilla* WILS.

गन्धवल्ली (ग° + व°) f. N. einer Pflanze (सहदेवी) RĪĠAN. im ÇKDr. Auch गन्धवल्ली f. RATNAM. im ÇKDr.

गन्धवत् (ग° + वत्) 1) adj. Dufte tragend, Beiw. des Windes und als m. Wind (AK. 1, 1, 4, 57. H. 1106): वायुगन्धवत्: Bhāg. P. 2, 10, 20. सर्वगन्धवत्: (वायुः) M. 1, 76. सौगन्धिकवनानां च गन्धं गन्धवत्को वक्तुं MBh. 2, 390. ÇĀK. 101. KUMĀRAS. 3, 25. BRAHMA-P. 53, 20. KATHĀS. 22, 103. — 2) f. या Nase AK. 2, 6, 2, 40. H. c. 120. an. 4, 338. — Vgl. गन्धवाक्.

गन्धवत्कल (ग° + व°) n. eine Art Ocimum, = सितार्क RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धवाक् (ग° + वाक्) 1) m. a) *Bisamthier* H. an. 4, 338. — b) Wind AK. 1, 1, 4, 57. H. 1106, Sch. H. an. MED. h. 29. Gtr. 1, 35. — 2) f. या Nase MED. — Vgl. गन्धवत्.

गन्धविकृत (ग° + वि°) m. Weizen (गोधूम) ÇABDAR. im ÇKDr.

गन्धवीजा (ग° + वीज) f. eine Art Gras (s. मेथिका) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धवृत्तक (ग° + वृ°) m. N. eines Baumes, *Shorea robusta* Roxb. (साल), RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धव्याकुल (ग° + व्या°) n. ein best. Parfum (कङ्काल) ÇABDAR. im ÇKDr.

गन्धशटी (ग° + श°) f. *Curcuma Amhaladi* oder *Zerumbet Roxb.* (शटी) ÇABDAR. im ÇKDr.

गन्धशाक (ग° + शा°) n. eine best. Gemüsepflanze (गौरमुवर्णशाक) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धशालि (ग° + शा°) m. eine Art wohlriechender Reis RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धमुषिडनी (ग° + मुष°) f. *Moschusratze* RĪĠAN. im ÇKDr. गन्धामुषु v. l.

गन्धशेखर (ग° + शे°) m. *Moschus* Hār. 103.

गन्धसार (ग° + सार) m. 1) *Sandelholz* AK. 2, 6, 2, 32. H. 641. — 2) eine Art Jasmin (मुद्र) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धसारणा (ग° + सा°) m. ein best. Parfum, = वृक्षखी (fehlt in den Wörterbüchern) RATNAM. im ÇKDr.

गन्धमुखी (ग° + मुख) oder गन्धसूयी f. *Moschusratze* WILSON nach ÇABDAR.

गन्धसेम (ग° + सेम) n. die weisse essbare Wasserlilie TRIK. 1, 2, 33. Hār. 179.

गन्धकृस्तिन् (ग° + कृ°) m. *Duftelephant* (s. गन्धद्विप): गन्धकृस्तीव दुर्धर्ष: R. 5, 73, 26.

गन्धकारिका (ग° + कृ°) f. eine Dienerin, die der Herrin Wohlgerüche nachträgt, ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. गन्धकारिका.

गन्धाखु (गन्ध + आखु) m. *Moschusratze* Hār. 83.

गन्धाजीव (गन्ध + आजीव) m. Verkäufer von Wohlgerüchen (davon lebend) ĠAṬĪDH. im ÇKDr.

गन्धाव्य (गन्ध + आव्य) 1) adj. f. या reich an Duft, wohlriechend: त्रि-ज्योतमगन्धाव्या: N. 5, 38. — 2) m. Orangenbaum RĪĠAN. im ÇKDr. — 3) f. या N. verschiedener Pflanzen: a) = गन्धपत्रा. — b) gelber Jasmin (स्वर्णयूथी). — c) = तरुणी, भृङ्गष्टा, रामतरुणी. — d) = आरामशीतला RĪĠAN. im ÇKDr. — e) = गन्धाली ÇABDAR. im ÇKDr. — 4) n. a) *Sandelholz*. — b) ein best. Parfum (जवादि) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धाधिक (गन्ध + अधिक) n. ein best. Parfum (तृणकुङ्कुम) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धाह्ला (गन्ध + अह्ला) f. der wilde Citronenbaum (वनवीजपूरक) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धार 1) m. pl. N. pr. eines Volkes (vgl. गान्धार) gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2, 133. gaṇa सिन्धादि zu 3, 93. LIA. I, 422. II, 142. Ind. St. 1, 218. fgg. KĀND. Up. 6, 14, 1. AV. PARIC. 56 in Verz. d. B. H. 93. MBh. 1, 2440. VP. 191 (die entsprechende Stelle MBh. 6, 361: गान्धारः). Çiva führt MBh. 13, 1242 den Bein. सुगन्धार. — H. an. 3, 550 erhält गन्धार m. die Bedeutungen, welche die übrigen Autoritäten dem Worte गान्धार beilegen. — 2) f. ई N. pr. einer Vidjādevi (v. l. गान्धारी) H. 240.

गन्धारि m. pl. N. pr. eines Volkes AV. 5, 22, 14. गन्धारिणामिवाविका RV. 1, 126, 7. — Vgl. गान्धारि.

गन्धाला (viell. गन्ध + आल = आलय) f. N. einer Pflanze (vulg. जियती) ÇABDAR. im ÇKDr. *Celtis orientalis* WILS.

गन्धाली f. 1) *Wespe* AK. 2, 5, 27, Sch. — 2) N. einer kriechenden Pflanze, *Paederia foetida* (vulg. गौधाली, गन्धमादाली), RATNAM. im ÇKDr. — Vgl. गन्धाली.

गन्धालीगर्भ (ग° + गर्भ) m. kleine Kardamomen (सूक्ष्मैला) RĪĠAN. im ÇKDr.

गन्धालु (von गन्ध) adj. wohlriechend; s. अतिगन्धालु.

गन्धामुषिडनी s. गन्धमुषिडनी.

गन्धाश्मन् (गन्ध + अश्मन्) m. Schwefel AK. 2, 9, 102. H. 1037.

गन्धाष्टक (गन्ध + अष्टक) n. eine Verbindung von acht wohlriechenden Stoffen, die nach der Gottheit, denen sie dargebracht werden, wechseln, ÇĀRADĪTILAKA und MERUTANTRA im ÇKDr.